

Ulotka dołączona do opakowania: informacja dla użytkownika

Furosemidum Polfarmex, 40 mg, tabletki

Furosemidum

Należy uważnie zapoznać się z treścią ulotki przed zastosowaniem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- W razie jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.
- Lek ten przepisano ściśle określonej osobie. Nie należy go przekazywać innym. Lek może zaszkodzić innej osobie, nawet jeśli objawy jej choroby są takie same.
- Jeśli u pacjenta wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie. Patrz punkt 4.

Spis treści ulotki

1. Co to jest lek Furosemidum Polfarmex i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Furosemidum Polfarmex
3. Jak stosować lek Furosemidum Polfarmex
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać lek Furosemidum Polfarmex
6. Zawartość opakowania i inne informacje

1. Co to jest lek Furosemidum Polfarmex i w jakim celu się go stosuje

Lek Furosemidum Polfarmex zawiera furosemid, który jest silnie działającym lekiem moczopędnym, obniżającym również ciśnienie tętnicze.

Lekarz może zalecić stosowanie leku Furosemidum Polfarmex w następujących przypadkach:

- obrzęki na skutek chorób serca;
- obrzęki na skutek chorób wątroby;
- obrzęki na skutek chorób nerek;
- łagodne lub umiarkowane nadciśnienie tętnicze.

2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Furosemidum Polfarmex

Kiedy nie stosować leku Furosemidum Polfarmex:

- jeśli pacjent ma uczulenie na furosemid, sulfonamidy lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienionych w punkcie 6);
- jeśli pacjent ma chorobę nerek ze znacznie zmniejszonym wydalaniem moczu lub bezmoczem;
- jeśli pacjent ma zaburzenia świadomości z objawami neurologicznymi, na skutek przewlekłego uszkodzenia wątroby;
- jeśli u pacjenta występuje znaczne zmniejszenie stężenia potasu lub sodu we krwi (patrz punkt 4);
- jeśli pacjent ma zmniejszoną objętość krwi lub niedobór wody w organizmie;
- podczas karmienia piersią.

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Przed rozpoczęciem stosowania leku Furosemidum Polfarmex należy omówić to z lekarzem lub farmaceutą.

Lekarz zaleci zachowanie szczególnej ostrożności w następujących przypadkach:

- jeśli pacjent ma niskie ciśnienie tętnicze;
- jeśli pacjent ma cukrzycę - należy regularnie oznaczać stężenie glukozy we krwi;
- jeśli pacjent ma dnę moczanową - należy regularnie oznaczać stężenie kwasu moczowego we krwi;
- jeśli pacjent ma zaburzenia oddawania moczu (np. przerost gruczołu krokowego, zwężenie cewki

- moczowej) - nagły napływ moczu może prowadzić do zatrzymania moczu z nadmiernym rozszerzeniem pęcherza;
- jeśli pacjent ma zmniejszone stężenie białka we krwi (np. w przypadku pewnych chorób nerek z utratą białka z moczem);
 - jeśli pacjent ma marskość wątroby i współistniejącą niewydolność nerek;
 - jeśli znaczne obniżenie ciśnienia tętniczego może spowodować zawał serca lub udar mózgu (np. w przypadku zaburzeń ukrwienia mózgu lub choroby niedokrwiennej serca);
 - jeśli pacjent jest osobą w podeszłym wieku, przyjmuje inne leki obniżające ciśnienie tętnicze lub choruje na inne schorzenia, które powodują ryzyko obniżenia ciśnienia tętniczego.

Podczas leczenia lekiem Furosemidum Polfarmex lekarz zaleci wykonywanie badania morfologii krwi oraz oznaczanie stężenia potasu i sodu (co ma szczególne znaczenie w przypadku wystąpienia wymiotów i biegunki), wapnia, wodorowęglanów, kreatyniny, mocznika, kwasu moczowego i glukozy.

Utrata masy ciała wywołana zwiększonym wydalaniem moczu nie powinna być większa niż 1 kg na dobę.

W przypadku znacznego odwodnienia, podczas leczenia lekiem Furosemidum Polfarmex, nie należy przyjmować leków przeciwbólowych, przeciwgorączkowych i przeciwzapalnych (tzw. niesteroidowych leków przeciwzapalnych), ponieważ mogą one wywołać ostrą niewydolność nerek.

Aby zapobiec niedoborowi potasu zalecana jest dieta bogata w potas (chude mięso, ziemniaki, banany, pomidory, kalafior, szpinak, suszone owoce itp.).

Jeśli Furosemidum Polfarmex przyjmowany jest przez dłuższy czas, należy uzupełnić niedobór witaminy B₁ (tiaminy). Witamina B₁ wspomaga czynność serca.

Istnieje ryzyko chorób autoimmunologicznych, prowadzących do zmian zapalnych zmian we wszystkich narządach (częste są bóle stawów, zmiany skórne oraz zaburzenia nerek).

Stosowanie leku Furosemidum Polfarmex może wywołać pozytywny wynik kontroli antydopingowej.

Furosemidum Polfarmex a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi lub farmaceucie o wszystkich lekach przyjmowanych przez pacjenta obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje przyjmować.

Lek Furosemidum Polfarmex może wpływać na działanie innych leków, a inne leki mogą mieć wpływ na działanie leku Furosemidum Polfarmex.

Należy poinformować lekarza o przyjmowaniu któregokolwiek z następujących leków:

- Niesteroidowe leki przeciwzapalne (NLPZ, leki przeciwbólowe, przeciwgorączkowe i przeciwzapalne) - mogą osłabić działanie furosemidu. U pacjentów ze zmniejszoną objętością wewnątrznaczyniową NLPZ mogą wywołać ostrą niewydolność nerek. Furosemid może nasilić szkodliwe działanie salicylanów.
- Leki przeciwpadaczkowe - podczas stosowania karbamazepiny zwiększa się ryzyko małego stężenia sodu, natomiast fenytoina osłabia działanie moczopędne furosemidu.
- Sukralfat (lek stosowany w chorobie wrzodowej żołądka) - zmniejsza wchłanianie furosemidu z jelita. W przypadku jednoczesnego stosowania należy przyjmować oba leki w odstępie co najmniej 2 godzin.
- Aliskiren (lek stosowany w leczeniu nadciśnienia).
- Leki przeciwnadciśnieniowe - możliwe nasilenie działania hipotensyjnego. Jednoczesne stosowanie inhibitorów konwertazy angiotensyny lub antagonistów receptora angiotensyny II (AIIRA) może spowodować znaczne obniżenie ciśnienia tętniczego. Przed rozpoczęciem leczenia inhibitorem konwertazy angiotensyny lub AIIRA lekarz zaleci odstawienie furosemidu lub zmniejszenie jego dawki.
- Inne leki moczopędne - podczas jednoczesnego stosowania istnieje ryzyko nasilonego działania moczopędnego. W przypadku leczenia skojarzonego z diuretykami tiazydowymi występuje duże ryzyko zmniejszenia stężenia potasu. W przypadku jednoczesnego stosowania leków moczopędnych

- oszczędzających potas (np. amilorid, spironolakton) istnieje ryzyko zwiększenia stężenia potasu.
- Niektóre leki znieczulające (tzw. anestetyki) oraz środki zwiotczające mięśnie szkieletowe o budowie podobnej do kurary (służące do zwiotczenia mięśni szkieletowych podczas znieczulenia). Należy poinformować anestezjologa o przyjmowaniu leku Furosemidum Polfarmex.
 - Probenecyd (lek stosowany w leczeniu dny moczanowej), metotreksat (lek immunosupresyjny stosowany w leczeniu chorób reumatoidalnych i autoimmunologicznych) i inne leki wydalone tak jak furosemid, przez nerki - Furosemidum Polfarmex może nasilać ich działanie i działania niepożądane. Jednocześnie leki te mogą osłabiać działanie furosemidu.
 - Teofilina (lek stosowany w leczeniu astmy).
 - Kortykosteroidy (kortyzon), karbenoksolon, amfoterycyna B (lek przeciwgrzybiczy), glicyryzyna zawarta w lukrecji - stosowanie skojarzone z furosemidem może prowadzić do wzmożonej utraty potasu (ryzyko zmniejszenia stężenia potasu).
 - Leki mogące powodować zmiany w EKG (wydłużenie odstępu QT), leki przeciwaritmiczne (w tym amiodaron, dyzopiramid, flekainid i sotalol) oraz glikozydy nasercowe - zwiększenie ryzyka toksycznego działania na serce na skutek zaburzeń elektrolitowych, zwłaszcza hipokaliemii (małe stężenie potasu we krwi).
 - Antybiotyki – jednoczesne stosowanie aminoglikozydów, polimiksyn lub wankomycyny zwiększa ryzyko toksycznego uszkodzenia słuchu – lekarz zaleci takie leczenie skojarzone wyłącznie, jeśli jest to bezwzględnie konieczne. Podczas jednoczesnego stosowania aminoglikozydów lub cefalorydyny zwiększa się ryzyko toksycznego działania na nerki. Furosemid może zmniejszać stężenie wankomycyny w surowicy, u pacjentów po zabiegach kardiochirurgicznych. Jednoczesne stosowanie trimetoprimu zwiększa ryzyko małego stężenia sodu. U pacjentów otrzymujących furosemid i niektóre cefalosporyny w dużej dawce, mogą wystąpić zaburzenia czynności nerek.
 - Cisplatyna (lek onkologiczny) – podczas jednoczesnego stosowaniu furosemidu występuje ryzyko toksycznego działania na nerki oraz toksycznego uszkodzenia słuchu.
 - Leki przeciw cukrzycowe – furosemid osłabia działanie zmniejszające stężenie glukozy tych leków.
 - Leki powodujące wzrost ciśnienia tętniczego (np. epinefryna, norepinefryna).
 - Cyklosporyna – ryzyko zwiększenia stężenia potasu oraz zapalenia stawów wskutek dny moczanowej.
 - Takrolimus - ryzyko zwiększenia stężenia potasu.
 - Lit (stosowany w leczeniu depresji): jednoczesne podawanie leku Furosemidum Polfarmex może prowadzić do nasilenia toksycznego działania litu na serce i układ nerwowy. Lekarz zaleci monitorowanie stężenia litu we krwi.
 - Leki przeciwpsychotyczne – małe stężenie potasu powodowane przez furosemid zwiększa ryzyko toksycznego działania na serce. Należy unikać jednoczesnego stosowania pimozydu. Podczas stosowania amisulprydu lub sertindolu występuje zwiększone ryzyko komorowych zaburzeń rytmu serca, a podczas stosowania fenotiazyn – nasilenia działania hipotensyjnego. W przypadku stosowania rysperydonu lekarz rozważy stosunek korzyści do ryzyka leczenia skojarzonego z furosemidem.
 - Leki rozszerzające naczynia krwionośne, azotany – nasilenie działania obniżającego ciśnienie tętnicze.
 - Leki przeciwdepresyjne – podczas stosowania inhibitorów MAO występuje nasilone działanie hipotensyjne, natomiast podczas stosowania trójpierścieniowych leków przeciwdepresyjnych – zwiększone ryzyko niedociśnienia ortostatycznego. W przypadku jednoczesnego stosowania reboksetyny zwiększa się ryzyko małego stężenia potasu.
 - Leki przeciwhistaminowe – małe stężenie potasu ze zwiększonym ryzykiem toksycznego działania na serce.
 - Leki przeciwłękowe i nasenne – nasilone działanie hipotensyjne.
 - Leki pobudzające ośrodkowy układ nerwowy (stosowane w leczeniu zespołu nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi - ADHD) – małe stężenie potasu zwiększa ryzyko komorowych zaburzeń rytmu serca.
 - Sole potasowe.
 - Leki dopaminergiczne – nasilenie działania hipotensyjnego lewodopy.
 - Estrogeny – osłabienie działania moczopędnego.
 - Prostaglandyny – nasilenie działania hipotensyjnego podczas stosowania alprostadyłu.

Furosemidum Polfarmex z jedzeniem i pićm

Aby zapobiec znacznemu niedoborowi potasu zalecana jest dieta bogata w potas (chude mięso, ziemniaki, banany, pomidory, kalafior, szpinak, suszone owoce itp.).

Duże ilości lukrecji w połączeniu z lekiem Furosemidum Polfarmex mogą prowadzić do zwiększonej utraty potasu.

Ciąża i karmienie piersią

Jeśli pacjentka jest w ciąży lub karmi piersią, przypuszcza że może być w ciąży lub gdy planuje mieć dziecko, powinna poradzić się lekarza lub farmaceuty przed zastosowaniem tego leku.

Ponieważ furosemid przenika przez łożysko do krwiobiegu płodu, lek Furosemidum Polfarmex można przyjmować w ciąży tylko przez krótki okres, jeśli lekarz uważa to za konieczne. Należy powiadomić lekarza o ciąży lub planowaniu ciąży.

Jeśli przyjmowanie furosemidu jest konieczne z powodu niewydolności serca lub przewlekłej choroby nerek ciężarnej, lekarz zaleci oznaczanie stężenia elektrolitów i wartości hematokrytu oraz będzie monitorować rozwój płodu.

Furosemid przenika do mleka kobiecego i hamuje laktację. Dlatego nie należy przyjmować furosemidu w okresie karmienia piersią. W razie konieczności należy przerwać karmienie piersią.

Prowadzenie pojazdów i obsługiwane maszyn

Podczas stosowania furosemidu może wystąpić ból głowy, zawroty głowy i senność, które mogą zaburzać zdolność prowadzenia pojazdów i obsługiwania maszyn.

W takim przypadku nie należy prowadzić pojazdów ani obsługiwać maszyn.

Takie objawy występują zwłaszcza na początku leczenia, w przypadku zwiększania dawki i zmiany leczenia.

Lek Furosemidum Polfarmex zawiera laktozę

Jeśli stwierdzono wcześniej u pacjenta nietolerancję niektórych cukrów, pacjent powinien skontaktować się z lekarzem przed przyjęciem leku.

Ten lek zawiera 0,0275 g laktozy (0,01375 g glukozy i 0,01375 g galaktozy) w jednej tabletkie. Należy to wziąć pod uwagę u pacjentów z cukrzycą.

3. Jak stosować lek Furosemidum Polfarmex

Ten lek należy zawsze stosować zgodnie z zaleceniami lekarza. W razie wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

U pacjentów dorosłych i w podeszłym wieku (>65 lat) zaleca się następujące dawkowanie:

W leczeniu obrzęków w następstwie chorób serca, wątroby i nerek

1 tabletkę Furosemidum Polfarmex na dobę.

Lekarz może odpowiednio zwiększyć dawkę.

Leczenie jest najskuteczniejsze i najłagodniejsze podczas leczenia przerywanego, co drugą dobę lub przez 2-4 kolejne doby w tygodniu.

W leczeniu łagodnego i umiarkowanego nadciśnienia tętniczego

1 tabletkę Furosemidum Polfarmex na dobę, w monoterapii lub w skojarzeniu z innymi lekami. Jeżeli podczas leczenia konieczne jest przyjmowanie tzw. inhibitora konwertazy angiotensyny (ACE), lekarz zaleci odstawienie leku Furosemidum Polfarmex 2-3 dni przed rozpoczęciem podania inhibitora ACE. Jeżeli nie jest to możliwe, lekarz zmniejszy dawkę leku Furosemidum Polfarmex.

Stosowanie u dzieci i młodzieży w wieku poniżej 18 lat

Zazwyczaj stosowana dawka to 1–2 mg/kg masy ciała, maksymalnie 40 mg (1 tabletkę Furosemidum Polfarmex na dobę).

Droga podania

Podanie doustne.

Tabletki należy przyjmować w całości, przed śniadaniem, popijając wystarczającą ilością płynu (np.

szklanką wody), nie należy ich rozgryzać.

Zastosowanie większej niż zalecana dawki leku Furosemidum Polfarmex

W razie przyjęcia większej niż zalecana dawki leku Furosemidum Polfarmex, należy niezwłocznie zwrócić się do lekarza lub zgłosić się do oddziału ratunkowego najbliższego szpitala.

Objawy ostrego lub przewlekłego przedawkowania zależne są od stopnia niedoboru płynów i elektrolitów.

Przedawkowanie może prowadzić do obniżenia ciśnienia tętniczego, zaburzeń krążenia i zaburzeń gospodarki elektrolitowej (np. zmniejszenie stężenia potasu, sodu i chlorków) lub podwyższonej wartości pH krwi.

Znaczna utrata płynów może spowodować odwodnienie i, jako następstwo, zmniejszenie objętości krwi krążącej, co skutkuje zapaścią oraz zwiększeniem gęstości krwi ze skłonnością do zakrzepicy.

W przypadku znacznej utraty wody i elektrolitów mogą wystąpić zaburzenia świadomości.

Pominięcie zastosowania leku Furosemidum Polfarmex

Nie należy stosować podwójnej dawki w celu uzupełnienia pominiętej dawki.

Przerwanie stosowania leku Furosemidum Polfarmex

Nie należy przerywać leczenia bez konsultacji z lekarzem. W przypadku przerwania leczenia mogą nasilić się objawy choroby. Czas trwania leczenia ustala lekarz.

W razie jakichkolwiek dalszych wątpliwości związanych ze stosowaniem leku należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek ten może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią.

Częstość działań niepożądanych, wymienionych poniżej, określono następująco:

- bardzo często (występują u co najmniej 1 na 10 osób);
- często (występują u mniej niż 1 na 10 osób);
- niezbyt często (występują u mniej niż 1 na 100 osób);
- rzadko (występują u mniej niż 1 na 1000 osób);
- bardzo rzadko (występują u mniej niż 1 na 10000 osób);
- nieznaną (częstość nie może być określona na podstawie dostępnych danych).

Bardzo często

- Zaburzenia gospodarki elektrolitowej (w tym objawowe), zmniejszenie objętości krwi i odwodnienie (przede wszystkim u osób w podeszłym wieku), zwiększenie stężenia kreatyniny i triglicerydów we krwi. Choroby współistniejące (np. marskość wątroby, niewydolność serca), przyjmowane leki i sposób odżywiania mogą mieć wpływ na rozwój zaburzeń gospodarki elektrolitowej.
- Obniżenie ciśnienia tętniczego i zaburzenia krążenia.

Często

- W następstwie zwiększenia gęstości krwi może wystąpić (szczególnie u osób w podeszłym wieku) podwyższona skłonność do zakrzepicy. Małe stężenie sodu we krwi (hiponatremia) może prowadzić do zmęczenia, zaburzeń świadomości, drżenia mięśni, skurczy i utraty przytomności; małe stężenie chlorków we krwi; małe stężenie potasu we krwi (hipokalemia) może prowadzić do miastenii (osłabienia mięśni), drżenia mięśni, zaburzeń czynności serca; zwiększenie stężenia cholesterolu we krwi; zwiększenie stężenia kwasu moczowego we krwi (może wywołać napady dny moczanej).
- Na skutek przewlekłej choroby wątroby mogą wystąpić zaburzenia neurologiczne (np. niepokój, zapominanie, drżenie, letarg, dezorientacja, senność).
- Zwiększenie objętości moczu. W przypadku nasilonego wydalania moczu może dojść do odwodnienia, a w następstwie do zapaści i zwiększenia gęstości krwi.

Niezbyt często

- Zmniejszenie liczby płytek krwi, powodujące ryzyko krwawienia i zwiększona skłonność do tworzenia się siniaków.
- Zwiększenie stężenia glukozy we krwi mogące powodować ujawnienie się cukrzycy utajonej, a u pacjentów z już istniejącą cukrzycą prowadzić do pogorszenia przemiany materii.
- Zaburzenia widzenia, częściowo też nasilenie istniejącej krótkowzroczności.
- Zaburzenia słuchu, przeważnie przemijające. Szczególnie podatni są pacjenci z niewydolnością nerek, zaburzeniami czynności nerek lub ze zwiększonym stężeniem białka całkowitego (np. na skutek tak zwanego zespołu nerczycowego).
- Głuchota, czasami nieodwracalna.
- Nudności.
- Świąd, reakcje skórne i dotyczące śluzówek z zaczerwienieniem, tworzeniem się pęcherzy lub łusek na skórze (ostra wysypka, pęcherzowe oddzielanie się naskórka, opryszczkowate zapalenie skóry, skaza krwotoczna, rumień wielopostaciowy, choroba Rittera), zwiększenie wrażliwości na światło.

Rzadko

- Zwiększenie ilości niektórych krwinek białych (eozynofilia), zmniejszenie ilości krwinek białych.
- Ciężka nadwrażliwość prowadząca do zapaści (wstrząs anafilaktyczny).
Pierwszymi objawami wstrząsu są m. in. reakcje skórne, takie jak gwałtowne zaczerwienienie lub pokrzywka, nasilone pocenie się, bledność skóry, ponadto niepokój, nudności, ból głowy, duszność.
- Mrowienie lub drętwienie kończyn. Po podaniu bardzo dużej dawki obserwowano zaburzenia świadomości i apatię.
- Nagle lub stale występujące szumy uszne. Szczególnie podatni są pacjenci z niewydolnością nerek.
- Zapalenie naczyń krwionośnych, często z wysypką skórą.
- Zaburzenia żołądkowo-jelitowe (np. wymioty, biegunka).
- Zapalenie nerek.
- Stany gorączkowe.

Bardzo rzadko

- Niedokrwistość na skutek rozpadu krwinek czerwonych, mogąca powodować bledność, osłabienie i duszność; znaczne zmniejszenie liczby niektórych krwinek białych, ze skłonnością do zakażeń i ciężkimi objawami ogólnymi (niedokrwistość aplastyczna, agranulocytoza).
- Zapalenie trzustki powodujące silny ból w nadbrzuszu, promieniujący do pleców.
- Zastój żółci i zwiększenie wartości parametrów czynności wątroby (aktywności transaminaz).

Nieznana

- Zmniejszenie stężenia wapnia i magnezu we krwi; zwiększenie stężenia mocznika we krwi. Na skutek ubytku elektrolitów i płynów mogą wystąpić, związane z przemianą materii, zaburzenia gospodarki kwasowo-zasadowej (zasadowica metaboliczna) lub nasilenie istniejącej kwasowicy.
- Zaburzenie czynności nerek (tzw. rzekomy zespół Barttera) w związku z nadużywaniem i (lub) długotrwałym leczeniem furosemidem.
- Żylna choroba zakrzepowo-zatorowa.
- Zaburzenia krążenia, ból głowy, zawroty głowy, zaburzenia widzenia, suchość błony śluzowej jamy ustnej, pragnienie.
- Ciężka choroba skóry z objawami ogólnymi, tworzenie się bolesnych pęcherzy na skórze, szczególnie w okolicy ust, oczu i genitaliów; ciężka choroba skóry i błon śluzowych, z tworzeniem się pęcherzy i zaczerwienieniem dużych obszarów skóry.
- Zapalne zmiany skórne z tworzeniem się krost (AGEP - ostra uogólniona osutka krostkowa; ostre opryszczkowate polekowe zapalenie skóry z gorączką).
- Zawroty głowy, omdlenie lub utrata przytomności (spowodowane przez niedociśnienie objawowe), ból głowy.
- Wysypka polekowa ze zwiększeniem liczby określonych krwinek białych krwinek we krwi i pogorszeniem samopoczucia (DRESS).
- Możliwość wystąpienia lub nasilenia zaburzeń oddawania moczu (przerost gruczołu krokowego, wodonercze, zwężenie moczowodu). Zwiększenie stężenia sodu i chlorków we krwi. Ryzyko gwałtownego zatrzymania moczu.

- Niewydolność nerek.
- Uszkodzenie (rozpad) mięśni poprzecznie prążkowanych, tzw. rabdomioliza, często w związku ze znacznym zmniejszeniem stężenia potasu we krwi (patrz punkt 2. „Kiedy nie stosować leku Furosemidum Polfarmex”).
- Reakcja autoimmunologiczna, która może prowadzić do zmian zapalnych w wielu narządach; częste są bóle stawów, zmiany skórne i zaburzenia nerek (tzw. toczeń rumieniowaty układowy).

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie, lub pielęgniarce. Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do

Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych
Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych
Al. Jerozolimskie 181C

02-222 Warszawa

Tel.: 22 49-21-301

Faks: 22 49-21-309

Strona internetowa: <https://smz.ezdrowie.gov.pl>

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu.

Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać lek Furosemidum Polfarmex

Przechowywać w temperaturze poniżej 25 °C.

Przechowywać w oryginalnym opakowaniu w celu ochrony przed światłem.

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na blistrze, etykiecie po: „EXP”.

Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.

Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera lek Furosemidum Polfarmex

Substancją czynną leku jest furosemid. Jedna tabletką zawiera 40 mg furosemidu.

Pozostałe składniki to: skrobia kukurydziana, powidon, magnezu stearynian, laktoza jednowodna.

Jak wygląda lek Furosemidum Polfarmex i co zawiera opakowanie

Tabletki niepowlekanie, białe lub prawie białe, okrągłe, obustronnie płaskie.

Opakowanie zawiera 30 lub 40 tabletek.

Nie wszystkie wielkości opakowań zostaną wprowadzone do obrotu.

Podmiot odpowiedzialny i wytwórca

Polfarmex S.A.

ul. Józefów 9

99-300 Kutno

Polska (Poland)

Tel.: 24 357 44 44

Faks: 24 357 45 45

e-mail: polfarmex@polfarmex.pl

Data ostatniej aktualizacji ulotki: